

Duminică 31 octombrie 2010

Ev. Luca 16, 19-31 : Parabola despre bogatul nemilostiv și saracul Lazar.

19. Era un om bogat care se îmbracă în porfira și în vison, veselindu-se în toate zilele în chip strălucit..
20. Iar un sarac, anume Lazar, zăcea înaintea porții lui, plin de bube,.
21. Poftind să se sature din cele ce cădeau de la masa bogatului; dar și câinii venind, lingeau bubele lui.
22. Și a murit saracul și a fost dus de către îngeri în sanul lui Avraam. A murit și bogatul și a fost înmormântat.
23. Și în iad, ridicându-și ochii, fiind în chinuri, el a văzut de departe pe Avraam și pe Lazar în sanul lui.
24. Și el, strigând, a zis : Parinte Avraame, fie-ți mila de mine și trimite pe Lazar să-și ude varful degetului în apă și să-mi răcorească limba, căci mă chinuiesc în această văpaie.
25. Dar Avraam a zis : Fiule, adu-ți aminte că ai primit cele bune ale tale în viața ta, și Lazar, asemenea, pe cele rele; iar acum aici el se mănâncă, iar tu te chinuiești.
26. Și peste toate acestea, între noi și voi s-a întărit prăpastie mare, ca cei care voiesc să treacă de aici la voi să nu poată, nici cei de acolo să treacă la noi.
27. Iar el a zis : Rogu-te, dar, parinte, să-l trimiți în casa tatălui meu,
28. Căci am cinci frați, să le spună lor acestea, ca să nu vină și ei în acest loc de chin.
29. Și i-a zis Avraam : Au pe Moise și pe proroci; să asculte de ei.
30. Iar el a zis : Nu, parinte Avraame, ci, dacă cineva dintre morți se va duce la ei, se vor pocăi.
31. Și i-a zis Avraam : Dacă nu ascultă de Moise și de proroci, nu vor crede nici dacă ar învia cineva dintre morți.

Poarta Raiului

Demult, a trait un print tare-tare bogat, care era, insa, si foarte zgarcit. Nu ar fi dat niciodata nimic. Doar ca, intr-o noapte, a visat ca murise si ajunsese la poarta raiului.

Acolo, Sfantul Petru i-a spus:

- Vino cu mine sa iti arat unde vei sta de acum incolo.

Si au mers ei ce-au mers prin gradinile acelea minunate, pana cand, la un moment dat, au ajuns langa un palat mare si frumos.

- A, a strigat tanarul print, aici voi sta ?

- Nu, in nici un caz.

- Dar, cine va sta aici?

- Aici va locui, dupa ce va muri, gradinarul tau.

- Cum se poate, el care nu are nimic, care e sarac lipit pamantului, cum sa merite el ase ceva ?

- E, nu are gradinarul tau avere pe pamant, fiindca tot ce castiga imparte mereu cu cei mai sarmani decat el. Pe pamant nu strange nimic, fiindca daruieste, dar aici, uite cate a strans! Tot ce vezi aici este rodul bunatatii lui.

- Bine, si atunci eu unde o sa stau ? -a mai intrebat nemultumit printul.

- Uite acolo, in cocioaba aceea!

- Cum, in sandramaua aia ?! Pai acolo sunt doar niste scanduri prapadite care stau gata-gata sa cada ... cum sa locuiesc in mizeria aia ? E drept asa ceva ?

- Sigur ca este drept - i-a raspuns Sfantul Petru! Ia gandeste-te, ce ai daruit tu ? Nimic. Ce ai fi vrut sa apara aici!? Daca ai fi fost bun si darnic cum este gradinarul tau, atunci ai fi avut si tu asemenea palate, poate chiar mai mult, dar asa ... Tot ce vezi acolo este rodul zgarceniei tale ...

In clipa aceea, tanarul print s-a trezit speriat din visul sau. Din acea zi, s-a schimbat. Nu a mai adunat comori pe pamant, ci in cer. Nu a mai strans bogatii peste bogatii, fiindca la ce i-ar fi folosit mai tarziu ?

Cu tot ce a avut, i-a ajutat pe cei sarmani si, in acest fel, a strans o avere mult mai de pret: recunostinta celor ajutati de el si binele facut. Aceasta era averea pe care nimeni nu i-ar fi putut sa i-o fure!

Intelept ar fi ca si noi toti sa procedam aidoma printului din poveste, pentru ca adevarata este vorba care spune ca "Nu ramanem decat ce ceea ce daruim".

"Pe calea binelui mai repede obosesti odihnindu-te, decat ostenindu-te."